

Milieueffectrapportage

91

Bestemmingsplan
"Oortjespad" –
Woerden

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

21 mei 2014, nr. 201308635/1/R1,
ECLI:NL:RVS:2014:1833

(mr. Van Buuren, mr. Simons-Vinckx, mr. Pans)
Noot S.M. van Velsen

M.e.r. M.e.r.-beoordeling. Gemeentelijke coördinatie­regeling.

[Wm art. 7.2, 7.16 t/m 7.19; Besluit MER Onder­deel D10 van de bijlage; Wro art. 3.30 e.v.]

Bij besluit van 27 juni 2013 heeft de raad van de gemeente Woerden het bestemmingsplan "Oortjespad" vastgesteld. Bij besluit van 5 augustus 2013 hebben burgemeester en wethouders een omgevingsvergunning verleend voor het uitbreiden van de bestaande bebouwing op een perceel in Kamerik. Op de besluiten is de coördinatieprocedure van artikel 3.30 e.v. Wro van toepassing.

In deze samenvatting en annotatie wordt op de m.e.r.-beroepsgrond ten aanzien van het bestemmingsplan ingegaan. Het plan voorziet in de planologische en juridische verankering van de beoogde ontwikkelingen voor het bestaande recreatiegebied aan het Oortjespad te Kamerik. Hiermee worden de kaders gegeven voor de beoogde bouw en exploitatie van het multifunctioneel recreatiecentrum Kameryck en de ontwikkelingen bij de kinderboerderij. Appellanten betogen dat de raad ten onrechte heeft besloten dat geen MER voor het plan hoeft te worden gemaakt. Hiertoe wordt aangevoerd dat sprake is van een verschuiving van het gebruik van natuurrecreatie naar intensieve horeca-activiteiten

waarmee in de m.e.r.-beoordeling in ieder geval voor het aspect geluid geen rekening is gehouden. Ook wordt aangevoerd dat de drempelwaarde van 250.000 bezoekers zal worden overschreden en dat het gebied bovendien een oppervlakte van meer dan 10 hectare heeft in het Belvédèregebied Nieuwkoop-Harmelen dat deel uitmaakt van het Nationaal Landschap Groene Hart. In de m.e.r.-beoordeling is volgens appellanten bovendien ten onrechte vermeld dat er geen geluidsintensieve vormen van recreatie zullen plaatsvinden en dat de toename van de geluidsproductie daarom geen belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu tot gevolg zal hebben.

In de plantoelichting is vermeld dat een m.e.r.-beoordeling voor het bestemmingsplan is uitgevoerd. Uit de beschrijving van de potentiële milieueffecten in de m.e.r.-beoordeling wordt geconcludeerd dat de uitbreiding van het recreatiecentrum geen belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu heeft. Het initiatief heeft evenmin grote gevolgen voor het Belvédèregebied Nieuwkoop-Harmelen. Voorts is daarin vermeld dat het opstellen van een MER niet noodzakelijk is en dat de volledige beoordeling is opgenomen in bijlage 1 bij de plantoelichting.

De Afdeling bestuursrechtspraak komt tot de conclusie dat in ieder geval één van de drempelwaarden van Onderdeel D10 van de bijlage bij het Besluit m.e.r. wordt overschreden. Een overschrijding van de drempelwaarden heeft in dit geval echter niet tot gevolg dat een MER moet worden opgesteld, maar dat een m.e.r.-beoordeling moet worden gemaakt. Er is een m.e.r.-beoordeling gedaan. Hierover oordeelt de Afdeling dat deze ontoereikend is. De m.e.r.-beoordeling is daarmee niet zorgvuldig tot stand is gekomen en de beslissing op grond van artikel 7.19, eerste lid, van de Wet milieubeheer, omtrent de vraag of een MER moet worden gemaakt, kon daarom niet op de m.e.r.-beoordeling worden gebaseerd. Deze beslissing kon dan ook niet aan het besluit tot vaststelling van het bestemmingplan ten grondslag worden gelegd. Het plan is overigens niet alleen in strijd met artikel 7.19 Wm, maar ook in strijd met de provinciale ruimtelijke verordening vastgesteld. Ook andere beroepsgronden slagen. Het vaststellingsbesluit en de verlening van de omgevingsvergunning wordt vernietigd.

Uitspraak in het geding tussen:

1. [appellant sub 1], wonend te Kamerik, gemeente Woerden,
2. [appellante sub 2], wonend te Kamerik, gemeente Woerden,
3. [appellant sub 3A] en [appellante sub 3B], beiden wonend te Kamerik, gemeente Woerden, en
 1. de raad van de gemeente Woerden,
 2. het college van burgemeester en wethouders van Woerden,
 verweerders.

Procesverloop

Bij besluit van 27 juni 2013 heeft de raad het bestemmingsplan "Oortjespad" vastgesteld.

Bij besluit van 5 augustus 2013, kenmerk U-14134, heeft het college een omgevingsvergunning verleend voor het uitbreiden van de bestaande bebouwing op het adres [locatie] te Kamerik.

Tegen deze besluiten hebben [appellant sub 1], [appellante sub 2] en [appellanten sub 3] beroep ingesteld.

Overwegingen

1. De besluiten van 27 juni 2013 en 5 augustus 2013 zijn op grond van artikel 3.30, eerste lid, aanhef en onder b, en artikel 3.32 van de Wro gecoördineerd voorbereid en bekend gemaakt.

Het plan

(...)

Planbeschrijving

3. Het plan voorziet in de planologische en juridische verankering van de beoogde ontwikkelingen voor het bestaande recreatiegebied aan het Oortjespad te Kamerik. Hiermee worden de kaders gegeven voor de beoogde bouw en exploitatie van het multifunctioneel recreatiecentrum Kameryck en de ontwikkelingen bij de kinderboerderij.

Milieueffectrapportage

4. [appellant sub 1], [appellante sub 2], [appellanten sub 3] betogen dat de raad ten onrechte heeft besloten dat geen milieueffectrapportage (hierna: m.e.r.) voor het plan behoeft te worden gemaakt. Hiertoe voert [appellant sub 1] aan dat sprake is van een verschuiving van het gebruik van natuur-recreatie naar intensieve horeca-activiteiten waarmee in de m.e.r.-beoordeling in ieder geval voor het aspect geluid geen rekening is gehouden. [appellante sub 2], [appellanten sub 3] voeren aan dat de drempelwaarde van 250.000 bezoekers zal worden overschreden en dat het gebied bovendien

een oppervlakte van meer dan 10 hectare heeft in het Belvédèregebied Nieuwkoop-Harmelen dat deel uitmaakt van het Nationaal Landschap Groene Hart. Op grond van artikel 7 van de Wet milieubeheer had daarom een m.e.r. moeten worden uitgevoerd en een milieueffectrapport (hierna: MER) moeten worden opgesteld. In de m.e.r.-beoordeling is volgens hen bovendien ten onrechte vermeld dat er geen geluidsintensieve vormen van recreatie zullen plaatsvinden en dat de toename van de geluidsproductie daarom geen belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu tot gevolg zal hebben.

4.1. De raad stelt zich op het standpunt dat een m.e.r.-beoordeling is uitgevoerd op basis waarvan het besluit is genomen geen MER op te stellen. De m.e.r.-beoordeling is door bureau Tauw beoordeeld en onderschreven, aldus de raad.

4.2. Ingevolge artikel 7.2, eerste lid, aanhef en onder b, van de Wet milieubeheer worden bij algemene maatregel van bestuur de activiteiten aangewezen ten aanzien waarvan het bevoegd gezag moet beoordelen of zij belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu kunnen hebben.

Ingevolge het vierde lid worden ter zake van de activiteiten, bedoeld in het eerste lid, onder b, de categorieën van besluiten aangewezen in het kader waarvan het bevoegd gezag krachtens de artikelen 7.17 of 7.19 moet beoordelen of die activiteiten de in dat onderdeel bedoelde gevolgen hebben, en indien dat het geval is, bij de voorbereiding waarvan een milieueffectrapport moet worden gemaakt.

Ingevolge artikel 7.19, eerste lid, neemt het bevoegd gezag in een zo vroeg mogelijk stadium voor de voorbereiding van het besluit dat krachtens het vierde lid van artikel 7.2 is aangewezen, een beslissing omtrent de vraag of vanwege de belangrijke nadelige gevolgen die de activiteit voor het milieu kan hebben, een milieueffectrapport moet worden gemaakt.

Ingevolge artikel 1.1, tweede lid, onder a, moet onder gevolgen voor het milieu in ieder geval worden verstaan: gevolgen voor het fysieke milieu, gezien van uit het belang van de bescherming van mensen, dieren planten en goederen, van water, bodem en lucht en van landschappelijke, natuurwetenschappelijke en cultuurhistorische waarden en van de beheersing van het klimaat, alsmede van de relaties daartussen.

Ingevolge artikel 2, tweede lid, van het Besluit milieueffectrapportage (hierna: Besluit m.e.r.) worden als activiteiten als bedoeld in artikel 7.2, eerste lid, onder b, van de Wet milieubeheer aangewezen de activiteiten die behoren tot een categorie die in onderdeel D van de bijlage is omschreven.

Ingevolge het vierde lid worden als categorieën van besluiten als bedoeld in artikel 7.2, derde en vierde lid, van de Wet milieubeheer aangewezen de categorieën die in kolom 4 van onderdeel C onderscheidenlijk onderdeel D van de bijlage zijn omschreven.

Ingevolge het vijfde lid geldt, voor zover in de bijlage, onderdeel D, bij een categorie van activiteiten categorieën van gevallen zijn aangegeven, de verplichting tot het toepassen van de artikelen 7.16 tot en met 7.19 van de Wet milieubeheer:

a. in zodanige gevallen en
b. in overige gevallen waarin op grond van selectiecriteria als bedoeld in bijlage III bij de EEG-richtlijn milieu-effectbeoordeling niet kan worden uitgesloten dat de activiteit belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu kan hebben.

In onderdeel D van de bijlage wordt in categorie 10, aanhef en onder e, als activiteit aangewezen de aanleg, wijziging of uitbreiding van themaparken in gevallen waarin de activiteit betrekking heeft op:

1. 250.000 bezoekers of meer per jaar,
2. een oppervlakte van 25 hectare of meer,
3. 100 ligplaatsen of meer, of
4. een oppervlakte van 10 hectare of meer in een gevoelig gebied.

In kolom 4 van onderdeel D, categorie 10, is bij deze activiteiten onder meer het plan, bedoeld in artikel 3.1, eerste lid, van de Wet ruimtelijke ordening aangewezen.

4.2.1. In de plantoelichting is vermeld dat een m.e.r.-beoordeling voor het bestemmingsplan is uitgevoerd. Uit de beschrijving van de potentiële milieueffecten in de m.e.r.-beoordeling wordt geconcludeerd dat de uitbreiding van het recreatiecentrum geen belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu heeft. Het initiatief heeft evenmin grote gevolgen voor het Belvédèregebied Nieuwkoop-Harmelen. Voorts is daarin vermeld dat het opstellen van een MER niet noodzakelijk is en dat de volledige beoordeling is opgenomen in bijlage 1 bij de plantoelichting.

In de notitie 'MER-beoordeling uitbreiding recreatiecentrum Oortjespad, Kamerik' van 27 maart 2013 van Bureau Waardenburg B.V. (hierna: de m.e.r.-beoordeling) is vermeld dat de te beoordelen activiteit de drempelwaarde van 10 hectare of meer in een gevoelig gebied overschrijdt. Het plangebied ligt in het Belvédèregebied Nieuwkoop-Harmelen. Dit gebied is opgenomen in het Nationaal Landschap Groene Hart. Het totale recreatieterrein exclusief de plas is ongeveer 21 hectare. Het te verwachten aantal bezoekers ligt rond de 240.000. In 2008 was het jaarlijkse aantal bezoekers 197.000. Voorts is daarin vermeld dat voor het recreatiecentrum al eerder omgevingsvergunning is verleend, en dat daarom alleen de uitbreiding waarvoor een nieuw bestemmingsplan en een nieuwe omgevingsvergunning noodzakelijk zijn, in de beoordeling wordt betrokken.

In de m.e.r.-beoordeling is op pagina's 8 en 9 een inschatting gemaakt van de potentiële milieueffecten. Onder het kopje "Toename geluidsproductie" is daarover het volgende vermeld:

"De intensivering zal mogelijk een toename van de geluidsproductie tot gevolg hebben. Het soort recreatie dat op het centrum plaatsvindt, is echter geen geluidsintensieve vorm van recreatie. Er vinden geen activiteiten plaats als het rijden met gemotoriseerde voertuigen, schieten met vuurwapens of andere lawaai producerende activiteiten. Voor de geluidsproductie zal het recreatiecentrum moeten voldoen aan de geluidsvoorschriften uit de omgevingsvergunning, dan wel het Activiteitenbesluit milieubeheer. De toename van de geluidsproductie zal geen zodanige omvang hebben dat dit "belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu" tot gevolg heeft, die het uitvoeren van een MER noodzakelijk maken."

In de brief van 5 juni 2013 van Tauw B.V. is een second opinion gegeven over de m.e.r.-beoordeling (hierna: de second opinion). In de second opinion is vermeld dat Tauw de effectinschattingen en de conclusie van de m.e.r.-beoordeling onderschrijft.

4.3. Over het betoog van [appellante sub 2], [appellanten sub 3] over de eerder genoemde drempelwaarden uit categorie 10, aanhef en onder e, van onderdeel D van de bijlage, overweegt de Afdeling het volgende. Vast staat dat het plan in ieder geval één van deze drempelwaarden overschrijdt. Een overschrijding van de drempelwaarden heeft in dit geval echter niet tot gevolg dat een MER moet worden opgesteld, maar dat een

m.e.r.-beoordeling moet worden gemaakt. Niet in geschil is dat ter voorbereiding op het plan een m.e.r.-beoordeling is uitgevoerd. Het betoog dat ten onrechte aan de drempelwaarden is voorbij gegaan, faalt derhalve.

4.4. Over de m.e.r.-beoordeling overweegt de Afdeling het volgende. Hoewel bij de beschrijving van de nieuwe situatie op pagina 5 een vrij uitgebreide opsomming is gegeven van alle uitbreidingen waarin het plan wat bebouwing en aanleg betreft voorziet, is daarbij geen inzicht gegeven in de gevolgen die die uitbreidingen en de planregels hebben voor de intensiteit van het gebruik. Zo is onder meer niet ingegaan op het aantal toegestane al dan niet meerdaagse evenementen, zelfstandige horeca, zakelijke bijeenkomsten en de mogelijk gemaakte buitenactiviteiten. Voorts is uit de effectinschatting zoals hierboven geciteerd in het geheel niet op te maken hoe de uitgangssituatie wat geluid betreft is ingeschat, welke effecten het plan op dat punt zou kunnen hebben en of die effecten ten opzichte van de referentiesituatie belangrijke negatieve gevolgen voor het milieu zouden kunnen hebben. Gelet hierop is de Afdeling van oordeel dat de m.e.r.-beoordeling niet zorgvuldig tot stand is gekomen en de beslissing op grond van artikel 7.19, eerste lid, van de Wet milieubeheer, omtrent de vraag of een MER moet worden gemaakt, daarom niet op de m.e.r.-beoordeling kon worden gebaseerd. Deze beslissing kon dan ook niet aan het besluit tot vaststelling van het bestemmingplan ten grondslag worden gelegd.

De betogen van [appellant sub 1], [appellante sub 2], [appellanten sub 3] slagen. Het plan is in strijd artikel 3:2 van de Awb, gelezen in samenhang met artikel 7.19, eerste lid, van de Wet Milieubeheer, vastgesteld.

Provinciale verordening en beleid

(...)

Het betoog van [appellante sub 2], [appellanten sub 3] slaagt. Het plan is derhalve in zoverre in strijd met artikel 4.19 van de PRV 2013 vastgesteld.

Horeca

(...)

Gelet hierop maakt het plan meer evenementen mogelijk dan de raad wenselijk acht. Het plan is in zoverre dan ook onvoldoende zorgvuldig voorbereid.

De betogen die zijn gericht tegen de horeca die is voorzien met de bestemming "Recreatie" slagen. Het plan is ook in zoverre vastgesteld in strijd met artikel 3:2 van de Awb.

Geluid

7. [appellant sub 1], [appellante sub 2], [appellanten sub 3] voeren aan dat de mogelijkheden voor zelfstandige horeca, al dan niet in tenten, zullen leiden tot een onaanvaardbare overlast door geluid en verkeer, vooral in de avond en nacht.

7.1. De raad stelt dat in de permanente en tijdelijke tenten geen versterkte muziek mag worden geproduceerd. Uit de onderzoeken blijkt dat de wettelijke waarden niet worden overschreden.

7.2. Het geluidsonderzoek van 29 maart 2013 is uitgevoerd door de Bruijn Advies en is als bijlage 3 bij de plantoelichting gevoegd. In paragraaf 5 van het geluidsonderzoek is de representatieve bedrijfssituatie beschreven waarop het onderzoek is gebaseerd. Hierin is vermeld dat is uitgegaan van muziek- en stemgeluid op de terrassen, muziekgeluid in de horecaruimten en het geluid vanwege het komende en gaande verkeer op het terrein van de inrichting. In tabel 6 en tabel 7 staan de uitkomsten van de berekeningen. In het geluidsonderzoek is vermeld dat blijkt dat alle berekende geluidsbelastingen lager zijn dan de aangegeven grenswaarden.

Als bijlage bij het verweerschrift is bijgevoegd het aanvullend geluidsonderzoek van 5 juni 2013. Daarin is vermeld dat in het aanvullend onderzoek is uitgegaan van stemgeluid en achtergrondmuziek in drie vaste tenten, stemgeluid in de tijdelijke tent(en) en geluid ten gevolge van maximaal drie evenementen per jaar. In paragraaf 6.5 van het aanvullend onderzoek is vermeld dat bij mogelijke evenementen bijvoorbeeld wordt gedacht aan 'Kameryck Klassiek', een 'Winterfair' en 'de Dag van het Groene Hart', en dat op basis van het beleid van Kameryck alleen evenementen zullen worden georganiseerd die passen bij het landelijke karakter van het recreatieterrein. Op basis van dit beleid zullen er geen evenementen worden georganiseerd met luidruchtige muziek. De conclusie van het aanvullend onderzoek is dat ook voor deze activiteiten aan de grenswaarden kan worden voldaan.

7.3. De Afdeling stelt vast dat de geluidsonderzoeken zijn gebaseerd op de verwachte exploitatie van het multifunctioneel recreatiecentrum Kameryck. Hierbij is ervan uitgegaan dat er alleen in de gebouwen versterkt geluid zal zijn en dat

alleen het soort evenementen zal plaatsvinden dat past bij het landelijke karakter van het terrein zoals genoemd in het aanvullend onderzoek. Hierover overweegt de Afdeling dat het plan evenwel niet waarborgt dat slechts de in de onderzoeken genoemde (soorten) evenementen zullen worden georganiseerd en evenmin dat er geen versterkt geluid op de terrassen mag zijn. Gelet hierop zijn bij de voorbereiding van het plan in het geluidsonderzoek en tevens in het aanvullend geluidsonderzoek niet de maximale planologische mogelijkheden van het plan wat betreft geluid onderzocht. Het plan is in zoverre dan ook onvoldoende zorgvuldig voorbereid.

De betogen slagen. Het plan is in zoverre vastgesteld in strijd met artikel 3:2 van de Awb.

Overige beroepsgronden

(...)

Slotoverwegingen

9. Gelet op hetgeen is overwogen onder 4.4, 5.3, 6.4 en 7.3, dient het besluit te worden vernietigd. De beroepen van [appellant sub 1], [appellante sub 2], [appellanten sub 3] zijn gegrond.

10. Uit oogpunt van rechtszekerheid en gelet op artikel 1.2.3 van het Besluit ruimtelijke ordening, ziet de Afdeling aanleiding de raad op te dragen het hierna in de beslissing nader aangeduide onderdeel van deze uitspraak binnen vier weken na verzending van de uitspraak te verwerken op de landelijke voorziening, www.ruimtelijkeplannen.nl.

De omgevingsvergunning

11. Nu het besluit tot vaststelling van het bestemmingsplan van 27 juni 2013 dient te worden vernietigd en de op basis hiervan verleende omgevingsvergunning in strijd is met het vorige plan, dient het besluit tot verlening hiervan eveneens te worden vernietigd wegens strijd met artikel 2.10, eerste lid, onder c, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht.

Proceskostenveroordeling

12. Van proceskosten die voor vergoeding in aanmerking komen, is niet gebleken.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

I. verklaart de beroepen gegrond;

II. vernietigt:

a. het besluit van de raad van de gemeente Woerden van 27 juni 2013 tot vaststelling van het bestemmingsplan "Oortjespad";

b. het besluit van het college van burgemeester en wethouders van Woerden van 5 augustus 2013, kenmerk U-14134;

III. draagt de raad van de gemeente Woerden op om binnen vier weken na verzending van deze uitspraak ervoor zorg te dragen dat het hiervoor vermelde onderdeel II.a wordt verwerkt op de landelijke voorziening, <http://www.ruimtelijkeplannen.nl>; (red.)

NOOT

Dit is naar mijn weten de eerste uitspraak waarin een ontoereikende m.e.r.-beoordeling leidt tot vernietiging van een besluit, zonder dat aan het bestuursorgaan reparatiemogelijkheden worden geboden. Nu hangt de rechterlijke toets natuurlijk sterk af van de (formulering van de) beroepsgronden en is het vaak moeilijk algemene conclusies te trekken, maar ik wil naar aanleiding van de onderhavige uitspraak de lezer wel opmerkzaam maken op de mogelijke consequenties van een onvoldoende m.e.r.-beoordeling. Daar waar in eerdere uitspraken vooral de vraag aan de orde is waartoe het ontbreken van een m.e.r.-beoordeling toe moest leiden, is thans de m.e.r.-beoordeling inhoudelijk aan de orde. Opvallend is dat de Afdeling hier redelijk indringend toetst. Kennelijk gaven de beroepsgronden en de motivering daarvan daartoe aanleiding en bijvoorbeeld in ABRvS 7 mei 2014, nr.

201307684/1/R6 was deze aanleiding er niet. Ruim een jaar geleden merkte Hoevenaars naar aanleiding van een uitspraak van 6 februari 2013, nr. 201107379/1/A4 in «JM» 2013/45 nog op dat ten onrechte de rechtsgevolgen in stand zijn gebleven van een besluit waarvoor in strijd met het recht geen vormvrije m.e.r.-beoordeling is gedaan. In dat geval was in het verweerschrift, zoals aangevuld ter zitting alsnog gemotiveerd waarom geen MER hoefde te worden gemaakt. Naar aanleiding van ABRvS 19 december 2012, «JM» 2013/25, waarin de Afdeling de afwezigheid van een m.e.r. ziet als een fundamenteel gebrek zodat geen bestuurlijke lus kan worden toegepast, merkte ik op dat er wat mij betreft geen onderscheid zou kunnen zijn tussen een m.e.r. en een m.e.r.-beoordeling. De uitkomst van een m.e.r.-beoordeling kan immers zijn dat een m.e.r. moet worden doorlopen met de

daarvoor geldende waarborgen van Europese herkomst. Hierbij sluit Hoevenaars zich in zijn noot aan. Of de andere gebreken aan het vaststellingsbesluit met betrekking tot het bestemmingsplan 'Oortjespad' er toe bijgedragen hebben of niet, feit is dat de Afdeling in het onderhavige geval geen overwegingen besteedt aan het kaal vernietigen van het besluit. Zie over deze problematiek in het kader van de ladder van duurzame ontwikkeling Bouterse in BR 2014/52, p. 279. Gezien in het licht van eerdere opmerkingen, spreek ik uitkomst mij zeer aan. In het geval van 'Oortjespad' is sprake van een zogenoemde formele m.e.r.-beoordeling – de 'D-drempels' worden immers overschreden – maar het lijkt mij dat er, om dezelfde reden als hiervoor genoemd, geen verschil zou kunnen bestaan met een vormvrije m.e.r.-beoordeling. De inhoudelijke toets is immers dezelfde, namelijk de vraag moet worden beantwoord of gelet op de criteria van Bijlage III van de M.e.r.-richtlijn, de activiteit dusdanige belangrijke, nadelige milieugevolgen heeft dat een m.e.r. moet worden doorlopen. In het Nederlandse systeem zijn de 'D-drempels' in feite alleen relevant voor de te doorlopen procedure. Onder de 'D-drempel' kan worden volstaan met het vergewissen van het niet aanwezig zijn van die belangrijke, nadelige milieugevolgen, daarboven moet een m.e.r.-beoordelingsbesluit op grond van artikel 7.17 Wm worden genomen. Het zij nog eens herhaald, maar als het gaat om plan-m.e.r., dan moet boven de 'D-drempels' een m.e.r. worden doorlopen. Alleen onder de drempels is de facto sprake van een plan-m.e.r.-beoordeling. Zie hiervoor ook Hoevenaars in 'M.e.r. en ruimte', Berghauser Pont 2013, par. 4.3.3. De gepubliceerde Wijzigingsrichtlijn 2014/52/EU, Pbl. EU 2014, L124 brengt hopelijk de nodige klaarheid (zie het aan artikel 4 toe te voegen nieuwe vijfde lid): in alle gevallen moet een m.e.r.-beoordelingsbesluit worden genomen dat openbaar moet worden gemaakt. Nederland heeft tot en met 15 mei 2017 om deze wijziging te implementeren. Dit zal met name gevolgen hebben voor de vormvrije m.e.r.-beoordeling. Een uitspraak waarbij de rechtsgevolgen in stand blijven terwijl er ten onrechte geen vormvrije

m.e.r.-beoordeling is gedaan, zoals in de hierboven genoemde uitspraak van 6 februari 2013, is mijns inziens na die implementatie ondenkbaar.

S.M. van Velsen